

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ
e-mail: ellinoethiopic@gmail.com
<http://www.ausgreeknet.net/kondasas1.htm>
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 3561, 102 10 ΑΘΗΝΑ

ΚΟΝΤÁ σας

τα Ελληνο-Αιθιοπικά

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΤΟΣ 25º - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 113
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2016

Ιδιοκτήτης:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

- ◆ Εκδότης: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Έδρα: ΛΕΣΒΟΥ 14, ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
- ◆ Υπεύθυνος Σύνταξης: Ν. ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Υπεύθυνος ύλης: ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΣ
- ◆ Σελιδοποίηση: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ
- ◆ Υπεύθ. τυπογραφείου: ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

ΠΑΡΟΔΟΜΕΝΟ
ΤΕΓΟΣ
ταχ. βιρτσέο
ΚΕΝΤΡΑ
Αριθμός Λόγους
017148

ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Handwritten signature of Patriarch Alexios II in Greek script)

Έντιμότατε κ.Πρόεδρε και έκλεκτά Μέλη τοῦ Συλλόγου Έλλήνων Αιθιοπίας, χάρις καὶ ἔλεος ἐφ' Ὅμας παρά τοῦ Νηπιάσαντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε!» Ό Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος γεννᾶται καὶ ὁ μελωδός μᾶς προτρέπει νά δοξάσωμε τὸν Θεό. Χαιρόμεθα γιά τὴν φυσικὴ γέννηση τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὑπερφυσικὴ ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Χαιρόμεθα χαράν μεγάλην, διότι πραγματοποιοῦνται οι προρρήσεις τῶν Προφητῶν. Είναι γεγονός, πλέον, ἡ προσδοκία τῶν λαῶν γιά τὴν ἔλευση τοῦ Λυτρωτοῦ. Γίνεται πραγματικότητα τό ἀπ' αἰώνος κεκρυμμένον μυστήριον. Σαρκώνεται ὁ Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, φανερώνεται ἡ δόξα Του στὸν κόσμο, γεννᾶται ὁ Θεός ὡς Θεάνθρωπος, ἀπό ἄκρα συγκατάβαση, ἀφατη ἀγάπη καὶ ἀμέτρητο ἔλεος, καὶ θεώνεται ὁ ἀνθρωπος. Τήν ἐκπλήρωση αὐτῆς ἔορτάζομε σήμερον!

Σέ ἔνα κόσμον ποὺ ἔχει ἀπολέση τὸν προσανατολισμόν του, ἡ παρουσία τοῦ Ἐμμανουὴλ ἀνάμεσά μας καὶ στὸν κόσμο μας, ἔρχεται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ πῶς διὰ τοῦ ἔλεους ἀποκτούμε τὴν συνάφειά μας πρὸς τὸν Θεὸν ἀλλὰ καὶ τὴν μεταξύ μας ὄντολογικὴ ἀδελφικὴν σχέσιν.

Μὲ τὴν εύχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα ἡ παρουσία τῆς Θείας ἀγάπης νὰ γίνη ἀφετηρία καὶ εύκαιρία συναδελφότητος ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, ἔξαιτούμεθα παρὰ τοῦ Ἐπιφανέντος Χριστοῦ, ὅπως χαρίζηται κάθε ἀγαθό πρὸς ἐσᾶς καὶ τοὺς οἰκείους σας.

Διάπτυρος πρὸς Θεὸν εὔχέτης

(Handwritten signature of Patriarch Alexios II in Greek script)

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει
τῆς Ἀλεξανδρείας
Χριστούγεννα 2016

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙΑ

Ο Νίκος Ντάλλας είναι συγγραφέας, επισκέπτεται χώρες, όπου υπάρχουν μικρές Ελληνικές Κοινότητες. Μέχρι σήμερα, έχει επισκεφτεί δεκάδες τέτοιες χώρες και έχει καταγράψει πολύτιμα ντοκουμέντα για τον Ελληνισμό τους. Σήμερα, δημοσιεύουμε το παρακάτω άρθρο, που έγραψε όταν επισκέφθηκε την Ερυθραία:

ΟΙ «ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΙ» ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ

Σε κλίμα ανασφάλειας, αβεβαιότητας και ταλαιπωρίας, μια μικρή ελληνική κοινότητα συνεχίζει να κατοικεί στην Ερυθραία. Η ελληνική σημαία, περήφανα κυματίζει στο Προξενείο στην Ασμάρα, αλλά ο Πρόξενος λείπει. Ευτυχώς, είχα συναντήσει τον Ευάγγελο Πολυταρίδη, ο οποίος με ενημέρωσε για την κατάσταση. Είναι επιχειρηματίας που έχει γεννηθεί στην Ερυθραία και οι γονείς του κατάγονταν από την Λήμνο. Επισκεφθήκαμε μαζί, το ελληνικό τμήμα του νεκροταφείου της Ασμάρα και θα έλεγα ότι το ένα τέταρτο μέχρι και το ένα τρίτο των ταφόπετρων, ήταν από άτομα Λημνιακής καταγωγής. Επιπλέον, ήταν και πολλά άτομα από την Τρίπολη, τη Σπάρτη και διάφορα νησιά του Αιγαίου.

Το απόγευμα κάνω παρέα με τον Ευάγγελο, στο κατάστημα σιδηρικών, που λειτουργεί ως οικογενειακή επιχείρηση, εδώ και 45 χρόνια. Ο πιο συνηθισμένος χαιρετισμός που δεχόταν από τους ντόπιους, ήταν «θυονα sera». Άνετα εναλλάσσει την ντόπια γλώσσα, Τιγκρίνια, με τα Ιταλικά, μιλώντας με τους πελάτες του, και κάποτε τα Ελληνικά με άλλους Έλληνες ή ακόμα με ελληνόφωνους Ερυθραίους, άτομα που είχαν σπουδάσει με υποτροφία στην Ελλάδα.

Ο Ευάγγελος πήγε σε Ελληνικό Δημοτικό Σχολείο στην Ασμάρα. Το σχολείο στεγάζονταν εκεί που σήμερα βρίσκεται το Προξενείο. Μετά είχε την επιλογή να πάει σε ιταλικό η αγγλικό γυμνάσιο. Επέλεξε το ιταλικό, αλλά τα Ελληνόπουλα είχαν επίσης την επιλογή να συνεχίσουν σε ελληνικό γυμνάσιο, εάν ήταν διατεθειμένα να ταξιδέψουν στην Αντίς Αμπέμπα, την Αιθιοπική πρωτεύουσα, όπου κατοικούσε μια μεγαλύτερη ελληνική κοινότητα. Οι γονείς του Ευάγγελου, δεν είναι πια στη ζωή και τα αδέλφια του, εδώ και καιρό έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα. Αγαπάει και πονάει και τις δύο πατρίδες, αλλά έχει επιλέξει να μείνει στην Ερυθραία.

Στα μέσα του 19ου αιώνα, έφτασαν οι πρώτοι Έλληνες στην Ερυθραία, μέσω του Σουδάν και της Αιγύπτου. Μία από τις πρώτες παροικίες, ιδρύθηκε στο Κερέν, από τον Βλάσση Φραγκούλη. Το Κερέν βρίσκεται περίπου 90 χιλιόμετρα βορειοδυτικά, από την Ασμάρα και είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη, της Ερυθραίας. Η ιταλική απογραφή του 1894, έδειχνε ότι 178 Έλληνες, κατοικού-

σαν στην Ερυθραία. Στα ύψη του, στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, ο ελληνισμός της Ερυθραίας, αριθμούσε περίπου 400-500 άτομα. Η πλειοψηφία, ασχολούνταν με εμπορικές δραστηριότητες και ζούσε στις πόλεις της Ασμάρα και του Κερέν, και στο λιμάνι της Μασάουας. Θυμάμαι τα λόγια του Ευάγγελου, «Ο παππούς μου, έμπορος από τη Μασάουα, χρειάζονταν επτά μέρες, με το άλογό να φτάσει στην Ασμάρα».

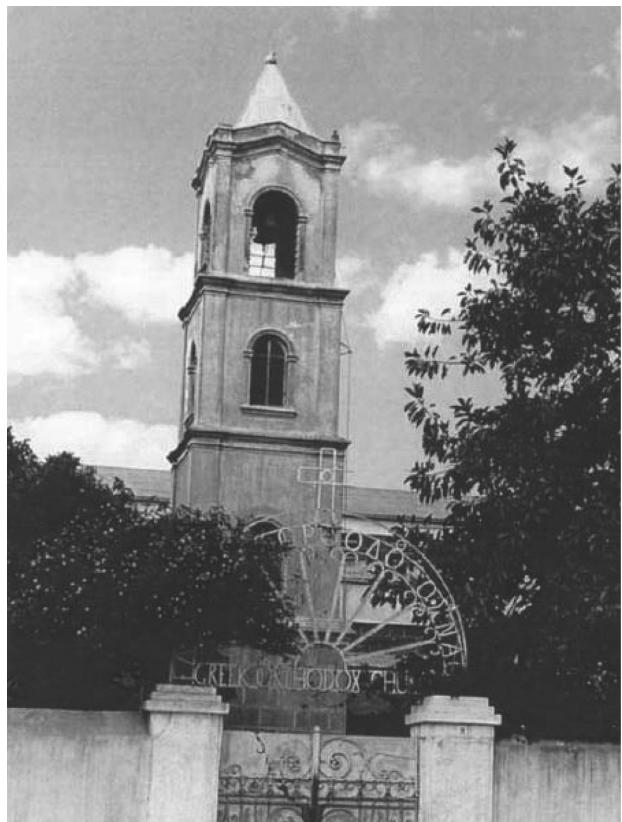
Η δεκαετία του 1970 αποδείχτηκε κρίσιμη για την πορεία της ελληνικής κοινότητας. Μετά την ανατροπή του καθεστώτος του Αιθίοπα αυτοκράτορα Χαΐλε Σελάσσιε, με πραξικόπημα το 1974, ακολούθησαν μεγάλες οικονομικές μεταρρυθμίσεις και πολιτικές αναταραχές. Αυτές οι εξελίξεις, έφεραν την απομάκρυνση πολλών Ελλήνων και ξένων μεταναστών. Η κοινότητα ποτέ δεν συνήλθε από αυτά τα πλήγματα και σήμερα έχουν απομείνει, περίπου 30 μέλη. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτής της κοινότητας; Με τις δυσμενείς συνθήκες στην Ερυθραία, είναι η εξαφάνισή της αναπόφευκτη; Μερικοί ακόμα αισιοδοξούν. Πιστεύουν ότι κάποιες ελπίδες υπάρχουν, εάν επιστραφεί η σημαντική ακίνητη

περιουσία. Η περισσότερη ακίνητη περιουσία της κοινότητας έχει κρατικοποιηθεί. Δεν είναι απόλυτο, ότι αυτή η απόφαση του κράτους, είναι αμετάβλητη. Η εκκλησία του Ευαγγελισμού έχει επιστραφεί. Μια τέτοια περιουσία θα έδινε στην κοινότητα τη δυνατότητα να προβεί σε διάφορες πολιτιστικές πρωτοβουλίες.

Η Ερυθραία έχει περάσει μια θυελλώδη ιστορία. Έχει ξεπεράσει πολλές αναταραχές, από το αποικιακό παρελθόν, σ' ένα μακροχρόνιο απελευθερωτικό αγώνα, αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις, μιας μικρής ανεξάρτητης χώρας. Σ' αυτή τη διαδρομή υπάρχει και μια ελληνική κλωστή, αφού τα διασπορικά πλοκάμια των Ελλήνων έχουν απλωθεί παγκοσμίως. Οι ενδεχόμενες κρίσιμες εξελίξεις στην Ερυθραία θα καθορίσουν εάν αυτή η κλωστή κοντεύει να φτάσει στο τέλος της ή έχει κάμποσο δρόμο πριν να εξαντληθεί...»

Νίκος Ντάλλας

Ο Νίκος Ντάλλας ζει και εργάζεται στην Μελβούρνη της Αυστραλίας. Είναι υψηλόβαθμο στέλεχος του μεγάλου αυστραλιανού εκδοτικού οίκου **McGraw-Hill Australia**.

Ο Ιερός ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Ασμάρα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΕΣΤÁΗ ΣΤΟΝ ΠΑΤΡΙÁΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ:

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΝΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
Τ.Θ. 2006
Αλεξάνδρεια, Αίγυπτος

Μακαριώτατε,

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας σας ευχαριστούν για την ευλογία και τις ευχές σας επί τη ευκαιρία των Χριστουγέννων και σας ευχόμενα όπως ο Μεγαλοδύναμος σας χαρίζει υγεία για να συνεχίσετε το Θεάρεστον έργο σας.

Μετά σεβασμού

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας

Ο Πρόεδρος
Νικόλαος Χρ. Βούκης

Η Γεν. Γραμματέας
Ουρανία Γανωτάκη - Κωστάκη

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

...Ο διάσημος, Ελληνοκυπριακής καταγωγής, τραγουδιστής, **George Michael**, (Γιώργος-Κυριάκος Παναγιώτου), που «έφυγε» ανήμερα των Χριστουγέννων, δύραψε και τραγούδησε ένα από τα δημοφιλέστερα χριστουγεννιάτικα τραγούδια όλων των εποχών, το «**Last Christmas**». Τα δικαιώματα του παραπάνω τραγουδιού τα προσέφερε για τα «παιδιά της Αιθιοπίας». Το αποτέλεσμα ήταν να συγκεντρωθεί το ποσόν των 100 εκατομμυρίων δραχμών (300.000€), για τα θύματα του λιμού (1984).

...Ο Άγιος Βασίλης, σε κάθε χώρα, παρουσιάζεται με ξεχωριστό τρόπο. Στην Ολλανδία, είναι ο Santa Claus ('Άγιος Νικόλαος'), εμφανίζεται να έχει ως βοηθό του ένα **αγόρι από την Αιθιοπία**, τον Πητ. Η παράδοση θέλει να τον είχε απελευθερώσει ο Santa Claus στα Μύρα και το παιδί, από ευγνωμοσύνη, έμεινε για πάντα μαζί του. Ο θρύλος αυτός, γεννήθηκε στο Ντεμέρέ της σημερινής Νότιας Τουρκίας και η ιστορία του ξεκινά από τον 4ο αιώνα, όταν η περιοχή ήταν γνωστή ως Μύρα της Λυκίας. Σήμερα, οι Ολλανδοί, συνεχίζουν το πατροπαράδοτο έθιμό τους και, για να «αναπαραστήσουν» τον Πητ, βάφουν τα πρόσωπα τους με μαύρο χρώμα.

...Η νέα γενετική μελέτη της ερευνητικής ομάδας του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ, σχετικά με τις γεωγραφικές μετακινήσεις των ανθρώπινων πληθυσμών, εξέτασε το γονιδιώμα πάνω από 200 ατόμων από την Αιθιοπία, το Νότιο Σουδάν και την Σομαλία. Διαπίστωσε, ότι «**υπήρξε ροή γονιδίων**» προς την Αιθιοπία, από την Εγγύς Ανατολή. Οι Αιθιόπες αναμείχθηκαν με αιγυπτιακούς, συριακούς ή ισραηλινούς πληθυσμούς, πριν από περίπου 3.000 χρόνια. Το αποτέλεσμα αυτό ταιριάζει απόλυτα με την ιστορία της «Βασιλισσας του Σαβά». Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη και το Κοράνι, πριν από περίπου 3.000 χρόνια, η μυθική βασίλισσα κυβέρνησε το βασίλειο του Σαβά, το οποίο πλούτισε μέσω του εμπορίου, που έκανε με την Ιερουσαλήμ.

...Σύμφωνα με την επιθεώρηση European Journal of Wildlife Research, στον ζωολογικό κήπο της Αντίς Αμπέμπας, ζουν σήμερα 20 λιοντάρια. Είναι απόγονοι των λιονταριών, που αιχμαλωτίστηκαν το 1948 και τα κρατούσε στον προσωπικό του κήπο ο τελευταίος Αυτοκράτορας της Αιθίοπας. Ανήκουν σε μία **ξεχωριστή ράτσα** και χρειάζονται άμεση προστασία. Τα αιθιοπικά λιοντάρια ξεχωρίζουν εμφανισιακά από τη σκούρα χαίτη και το μικρό σχετικά μέγεθός τους. Στις εξετάσεις, στις οποίες υποβλήθηκαν, διαπιστώθηκαν «γενετικές διαφορές» με τα λιοντάρια της Ανατολικής και της Νότιας Αφρικής. Εντωμεταξύ, στο κρατίδιο Γκουζουράτ της Ινδίας, ζει, στην απομόνωση, ένας μικρός αριθμός του ασιατικού λιονταριού (*Panthera leo persica*). Σε αυτό το είδος, πιθανότατα, ανήκαν τα λιοντάρια που ζούσαν στην Ελλάδα και ενέπνευσαν το μύθο του **λιονταριού της Νεμέας**. Άλλο αφρικανικό είδος είναι το βερβερικό λιοντάρι (*Panthera leo*) που πρωταγωνιστούσε στις αρένες των Ρωμαίων και έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Πιστεύεται, ότι ένας μικρός αριθμός από αυτά ζει στο ζωολογικό κήπο του Ραμπάτ, στο Μαρόκο.

...Η «Φωτογραφία» του Νίκου Παπατάκη, που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αιθιοπία, θεωρείται, μια από τις κορυφαίες δημιουργίες του Ελληνικού Κινηματογράφου, παρά το γεγονός ότι εκτυλίσσεται, ως επί το πλείστον, στο Παρίσι. Το έργο προβλήθηκε στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, στο πλαίσιο του Ciné-club 2016.

...Ο Τζαμαϊκανός **Γιουσέιν Μπόλτ** και η **Αλμάζ Αγιάνα**, από την Αιθιοπία, αναδείχθηκαν από την IAAF ως οι «κορυφαίοι αθλητές για το 2016». Η Αιθιοπίδα αθλήτρια είχε μία εκπληκτική χρονιά, κέρδισε το χρυσό μετάλλιο τους Ολυμπιακούς αγώνες στο Ρίο (10.000μ), κάνοντας νέο παγκόσμιο ρεκόρ (29.17.45). Επίσης, στην ίδια διοργάνωση, κέρδισε και το χάλκινο μετάλλιο στα 5.000μ. Είναι η τρίτη αθλήτρια από την Αιθιοπία που της απονεμήθηκε το παραπάνω βραβείο, μετά την Μεσερέτ Ντεφάρ (2007) και την Γκενέζεμπτ Ντιμπάμπα (2015). Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι, μεταξύ των βραβευθέντων, ήταν και μία Ελληνίδα, η **Ξένια Αργειτάκη**, καθηγήτρια του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, παλιά πρωταθλήτρια των μεσαίων αποστάσεων και μέλος του Δ.Σ του ΣΕΓΑΣ. Της απονεμήθηκε το ειδικό βραβείο «Γυναίκα στον αθλητισμό», για την προσφορά της, στην εξέλιξη του γυναικείου αθλητισμού.

S.E.B

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου να σημειώσουν ότι ο τραπεζικός λογαριασμός του Συλλόγου είναι στην **ALPHA BANK**, στην οποία πρέπει να κατατίθενται οι συνδρομές και οι δωρεές. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι: 473-00-2002005883 - Η ετήσια συνδρομή είναι 30 Ευρώ.

- Η εγγραφή για νέα μέλη είναι 15 € εφάπαξ συν η ετήσια συνδρομή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ και να ενημερώνουν τηλεφωνικώς τον Ταμία κ. Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη ή άλλο μέλος του Δ.Σ.

- Από το εξωτερικό, μπορούν να γίνουν εμβάσματα προς τον Σύλλογο στην ALPHA BANK, Athens, Greece.

- Beneficiary: Syllogos Ellinon Ethiopias

- IBAN: GR 80 0140 4730 473002002005883

- SWIFT ADDRESS (BIC): CRBA GR AA

- Επιταγές μπορούν να σταλούν ταχυδρομικώς στο όνομα του Συλλόγου προς: SYLLOGOS ELLINON ETHIOPIAS

P.o.Box 3561 - 102 10 ATHENS, GREECE

Παρακαλούνται τα μέλη να καταβάλουν τις οφειλόμενες συνδρομές τους.

Ο Σύλλογος δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του εάν όλοι δεν είναι συνεπείς.

ΧΘΕΣ, ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΚΑΙ....

Η ΚΑΠΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ - ΜΑΤΟΥ, ΔΥΤΙΚΗ ΑΙΓΑΙΟΝΙΑ, 1956

Ο Αύγουστος, ο τελευταίος μήνας των σχολικών διακοπών μας, πλησίαζε στο τέλος του. Σε λίγες μέρες, ένα από κείνα τα θρυλικά αεροσκάφη Dakota DC6, θα μετέφερε τον αδελφό μου, τις δυο μου ξαδέλφες κι εμένα, στην Αντίς Αμπέμπα.

Εκεί, στο μικρό λασποχώρι του Μάτου όμως, επικρατούσε μεγάλη αναστάτωση, καθώς αναμενόταν η άφιξη του νησέτη της χώρας, του Μεγαλειότατου Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσσιε Α', που ο πληρος τίτλος του ήταν:

«Αυτοκράτωρ Χάιλε Σελάσσιε ο Πρώτος. Εκλεκτός του Θεού, Κατακτών Λέων της φυλής του Ιούδα. Βασιλεύς των Βασιλέων της Αιθιοπίας.»

Ο πατέρας μου μάλιστα είχε ειδοποιηθεί πως ο

Μεγαλειότατος, κατά την περιοδεία του στην περιοχή, θα επισκεπτόταν στη 1 μ.μ και την μονάδα επεξεργασίας καρπών καφέ, της οποίας ήταν διευθυντής. Γινόταν χαμός, μέσα κι έξω από το εργοστάσιο.

Θυμάμαι πως η μητέρα μου, μαζί με άλλες κυρίες, είχαν προμηθευτεί, ούτε κι εγώ έρω πόσα, μπουκάλια aranciata (πορτοκαλάδα) και λεμονάδες και τα είχαν βάλει μέσα σε βρεγμένα τσουβάλια του καφέ. Εγώ και ο αδελφός μου, κατά διαστήματα, έπρεπε να ρίχνουμε νερό πάνω στα τσουβάλια, για να κρατιούνται τα αναψυκτικά κρύα ή τουλάχιστον δροσερά.

Η αγωνία κορυφωνόταν, καθώς ο Χάιλε Σελάσσιε – ο Αυτοκράτορας δηλαδή – ενώ είχε περάσει η μία το μεσημέρι, δεν είχε φανεί ακόμη. Οι κουβάδες με νερό, πάντως πηγαινο-έρχονταν. Γύρω στις 4 μ.μ, αν θυμάμαι καλά, κάποιο τηλεφώνημα μας ενημέρωσε πως ο Janhoy (ο Μεγαλειότατος) θα ήταν εκεί, σε δεκαπέντε λεπτά.

Η μητέρα μου, με άγχος, μας ζήτησε τότε να βγάλουμε τα μουσκεμένα τσουβάλια πάνω από τα αναψυκτικά. Έστειλε κάτι εργάτριες να φέρουν τα μπουκάλια σε ένα τραπέζι, που είχαν στήσει, ανάμεσα στις μεγάλες οδοντωτές τροχαλίες του εργαστηρίου. Το ντύσανε με ένα

υπέροχο αιθιοπικό παραδοσιακό κεντητό τραπεζομάντηλο. Δίσκοι ασημένιοι υποδέχτηκαν τα κρυστάλλινα ποτήρια, με τις δροσερές ακόμη πορτοκαλο – λεμονάδες.

Σούσουρο έξω. Αυτοκίνητα. Φωνές. Διαταγές. Ο πατέρας μου έτρεξε έξω. Εμάς τα παιδιά, δεν θυμάμαι ποιος και γιατί, μας διέταξαν να μείνουμε μέσα. Οι πόρτες και τα παράθυρα ήταν ανοιχτά και ένα αεράκι φυσούσε ανακατεύοντας την μυρουδιά του ψημένου κόκκου καφέ, με κείνη των σβησμένων βιαστικά τοιγάρων.

Είδα την μητέρα μου να κρατάει έναν ασημένιο δίσκο, με ποτήρια πορτοκαλάδας και λεμονάδας, και να στέκεται σχεδόν προσοχή. Ταυτόχρονα, βλέπω τον Αυτοκράτορα να εισέρχεται με μεγαλοπρέπεια στον χώρο. Φορούσε ένα μπλε κλασσικό σταυρωτό κουστούμι, με γραβάτα και μια μαύρη κάπα, που κάλυπτε τον σβέρκο, τους ώμους και κατέβαινε ως πίσω χαμηλά, στις γάμπες. Ήταν μικροκαμμένος, αλλά είχε κάτι το μεγαλοπρεπές. Δίπλα του πήγαινε, καμαρώτ – καμαρώτ, το μικρό λευκόγκριζο σκυλάκι. Δεν έρω τι ράτσα ήταν. Τσιουάουα ίσως; Μου έκαναν εντύπωση, τα ματάκια του. Φαινότανε πανέξυπνο.

Μόλις προχώρησε λίγα μέτρα στον διάδρομο χαμογελώντας και έχοντας δίπλα του τον πατέρα μου, η μητέρα μου έκανε να πάει με τον δίσκο, με τα αναψυκτικά προς εκείνον. Ένας στρατιωτικός όμως, που στεκόταν δίπλα της, άπλωσε το χέρι του και την εμπόδισε. Ο Χάιλε Σελάσσιε, που είδε την κίνηση του φρουρού, του έκανε σήμα να την αφήσει να πλησιάσει, λέγοντας της χαμογελαστά: «Ayzash» (μη φοβάσαι)

Εκείνη, φανερά ταραγμένη, έκανε τα πρώτα βήματα, την ίδια στιγμή που ο Αυτοκράτορας προχωρούσε προς εκείνη, ακούγοντας τον πατέρα μου, που του εξηγούσε την διαδικασία επεξεργασίας του καφέ.

Ένα κάπως πιο δυνατό αεράκι φύσησε και τότε η κάπα του Βασιλέα των Βασιλέων κινήθηκε με χάρη και η άκρη της πήγε κι έμπλεξε στα γρανάζια μιας τροχαλίας που γύριζε. Ο Ηγεμόνας στάθηκε, μη μπορώντας να προχωρήσει, καθώς τον τραβούσε η μαγκωμένη κάπα προς τα πίσω. Όλοι είχαν παγώσει, εκτός από το σκυλάκι, που βλέποντας την κάπα του αφεντικού του να φέρεται παράξενα, του γεννήθηκε ο φόβος πως το αφεντικό του «κινδυνεύει» να βρεθεί ανάμεσα στα γρανάζια, που γυρούσαν εκεί δίπλα. Και δεν είχε άδικο!

Με εντυπωσιακή ορμή, άρχισε να κατευθύνεται, τρέχοντας, προς το σημείο που είχε παγιδευτεί η άκρη της κάπας του Αυτοκράτορα, εκεί, στα δοντιά της τροχαλίας. Την στιγμή που ήταν έτοιμο να πηδήξει πάνω στην περιστρεφόμενη τροχαλία, βλέπω την μάνα μου να αφήνει τον δίσκο με τα ποτήρια να πέσει χάμω, να πατάει πάνω στα θύψαλα και, ορμώντας, να αρπάζει το σκυλάκι και να το τυλίγει στην αγκαλιά της – παρά τα στριγκά γαυγίσματα και τις διαμαρτυρίες του. Την ίδια στιγμή, κάποιος διέκοψε την λειτουργία των μηχανών.

Όλα ίσως αυτά δεν διήρκεσαν πάνω από ένα λεπτό, εμένα όμως ακόμη και τώρα, μου φαίνονται αιώνες. Ο Αυτοκράτορας, ήρεμος, ξεκούμπωσε την κάπα του και την άφησε να πέσει στο έδαφος. Οι επιτελείς του προσπάθησαν να την απελευθερώσουν από το μηχάνημα «Κόψτε την» διέταξε εκείνος ψύχραιμα. Ένα ψαλίδι βρέθηκε στη στιγμή και κάποιος έκοψε το μαγκωμένο ύφασμα από την υπόλοιπη κάπα, την οποία με ευλάβεια δίπλωσαν και έστειλαν έξω στην ακολουθία του Μεγαλειότατου, που περίμενε.

(Συνέχεια στη σελ. 5)

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Με αφορμή την συμπλήρωση ενός έτους από την εφαρμογή του νέου Κώδικα για την Ιθαγένεια, που είναι νόμος του Ελληνικού Κράτους (Ν. 4332/2015) και δίνει την Ελληνική Ιθαγένεια σε παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς, δημοσιεύουμε σήμερα το παρακάτω άρθρο, της **Μόνικα Κόντε**:

Η ΕΛΛΑΔΑ ΟΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ

Γεννήθηκα στην Ελλάδα, πριν από 26 χρόνια, όλη μου η ζωή είναι εδώ. Καλώς ή κακώς, οι γονείς μου, όταν τελείωσαν τις σπουδές τους, αποφάσισαν να μείνουν εδώ, να κάνουν οικογένεια, να δουλέψουν, να φτιάξουν το μέλλον τους, με ότι αυτό συνεπάγεται, ανεξαρτήτως των δυσκολιών που θα μπορούσαν αντιμετωπίσουν, λόγω ξενοφοβίας.

Τα κατάφεραν λοιπόν, βρήκαν δουλείες, γεννηθήκαμε η αδερφή μου και εγώ, πήγαμε σχολείο και εκεί, για πρώτη φορά βίωσα, ένα μικρό ρατσισμό, ένα παιδί με είπε «μιαύρη», ήμουν τεσσάρων ετών και θυμάμαι μου έκανε εντύπωση, γιατί πρώτη φόρα με αποκαλούσαν έτσι, πρώτη φόρα ένιωσα την διαφορετικότητα, μέχρι τότε πίστευα πως ήμουν απλά, η Μόνικα.

Η αντίδραση μου; γελώ και μόνο που το σκέφτομαι τώρα. Γέμισα ένα κουβά, που έπαιζα με χώμα και του έφερα «καπέλο», ένιωσα θυμό, όσο θυμό μπορεί να νιώσει ένα παιδί τεσσάρων ετών και ταυτόχρονα, άρχισα να γελάω, γιατί προφανώς ήταν αστείο. Με τα πολλά, φωνάζουν τον πατέρα μου, γιατί μέναμε κοντά, του εξηγούν το περιστατικό και με επέπληξε, σαν καλός μπαμπάς που ήταν, γυρνάμε σπίτι και του λέω, μα γιατί μου φώναξες, απλά υπερασπίστηκα τον εαυτό μου και μου απάντησε: Είμαστε σε μια χώρα, που δεν έχουν συνηθίσει την διαφορετικότητα. Δεν γίνεται, κάθε φορά που θα γίνεται κάτι, να αντιδράς με αυτόν τον τρόπο. Πού θα πάει, κάποια στιγμή θα αλλάξουν τα πράγματα.

Τα πράγματα άλλαξαν, είχε δίκιο, δεν βίωσα τον ρατσισμό τόσο έντονα, όσο τον βίωσαν κάποιοι άλλοι φίλοι μου, δεν μου ήταν δύσκολο να κάνω φίλους λόγω της διαφορετικότητάς μου, αποδέχτηκα το γεγονός ότι συνδύαζα δυο κουλτούρες (ελληνική και αφρικανική) και έτσι δεν ένιωθα, ότι πρέπει να συμπεριφέρομαι σαν Ελληνίδα στο σχολείο και σαν Αφρικανή, στο ευρύτερο περιβάλλον μου.

Μπήκα στην εφηβεία, έκανα την επανάσταση μου, όπως όλα τα παιδιά, ένιωσα το πρώτο μου καρδιοχύτιπο και εκεί, που πίστευα πως όλα ήταν καλά, επιστροφή στην πραγματικότητα: με σταματάνε οι αστυνομικοί για έλεγχο, δεν μου είχε ξανασυμβεί αυτό, τους λέω, έχω γεννηθεί εδώ, μου

ζητούν ταυτότητα, τους λέω δεν έχω, εντάξει μου λένε και με άφησαν να φύγω. Γυρνάω σπίτι νευριασμένη και ρωτώ τους γονείς μου, πού είναι η ταυτότητά μου, κάνουμε μια πολύ ωραία συζήτηση και μου εξηγούν πώς και γιατί δεν έχω ταυτότητα.

Έλα που εμένα δεν μου άρεσε αυτό που άκουγα, ολοένα θύμωνα και απλά, δεν το χώραγε ο νους μου, πως στην χώρα όπου γεννήθηκα και θεωρούσα σπίτι μου, δεν με αναγνώριζαν και με έκαναν να νιώθω ξένη. Περνάνε τα χρόνια, έχω πλέον συμβιβαστεί με το θέμα της ταυτότητας και της ελληνικής υπηκοότητας, μου είναι αδιάφορο.

Ξεκινώνα σχολή σ' ένα ιδιωτικό IEK, με κατεύθυνση γενικής δημοσιογραφίας, γιατί μου άρεσε πάντα, δεν ξέρω γιατί, βασικά ανέκαθεν είχα μια περιέργεια για τον κόσμο γύρω μου, οπότε πίστευα ότι μου ταίριαζε. Εκείνη την εποχή, ο πατέρας μου αποκτά την ελληνική υπηκοότητα (2009) και αυτομάτως, η μικρότερη αδερφή μου, γιατί ήταν ανήλικη. Εγώ πάλι, επειδή ήμουν ενήλικη, δεν γινόταν, τελικά ως εκ θαύματος την απέκτησα.

Τελειώνω την σχολή μου, κάνω πρακτική εξάσκηση, σε διάφορα «ηλεκτρονικά sites» και για ακόμη μια φορά, «τρώω πόρτα». Όπως μου έδωσαν να καταλάβω, «έγχρωμη και δημοσιογράφος» δεν πάνε μαζί. Η αλήθεια είναι, πως από κάποια στιγμή και μετά, σταμάτησα να το κυνηγώ, απογοητεύτηκα. Συνειδητοποίησα, πως στην Ελλάδα, δεν θα είμαι ποτέ απλά, η Μόνικα, πάντα θα με κρίνουν σύμφωνα, με την καταγωγή και το πόσο σκούρο είναι το δέρμα μου. Αναρωτιέμαι τώρα, η Ελλάδα όπου γεννήθηκα και την οποία θεωρώ σπίτι μου και δεν θέλω να αποχωριστώ, θα με αποδεχτεί ποτέ, ως «δικό της παιδί»;

Μόνικα Κόντε

Η Μόνικα Κόντε, είναι απόφοιτος της Σχολής Δημοσιογραφίας του IEK AKMH. Κατάγεται από το Κονγκό και, όπως αποδεικνύεται από το θαυμάσιο άρθρο της, έχει Ελληνική συνείδηση. Αυτό και μόνο αρκούσε για να πάρει την Ελληνική Ιθαγένεια. Οι δυσκολίες και τα εμπόδια που της δημιούργησαν (όπως και στα άλλα παιδιά μεταναστών, που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα) δεν μας τιμούν.

Η ΚΑΠΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ - ΜΑΤΟΥ, ΔΥΤΙΚΗ ΑΙΓΑΙΟΠΙΑ, 1956

(Συνέχεια από τη σελ. 4)

Εκείνος προχώρησε, πήγε στην μητέρα μου, που ακόμη κρατούσε το σκυλάκι που τοσίριζε, το πήρε, άπλωσε το χέρι του, χαμογέλασε και της χάρισε ένα πατρικό χαδάκι, στο μάγουλο. Προχώρησε προς το τραπέζι, με τα αναψυκτικά, πήρε μόνος του, ένα μπουκάλι και ήπιε μια πορτοκαλάδα μονορούφι. «Τυρι βεταν τυρι» (Ωραίο, πολύ ωραίο) είπε και χάρισε το χαμόγελο του σε όλους τους ταραγμένους γύρω του. Πήγε στον πατέρα μου, που είχε χλωμιάσει, και του είπε: «Δεν θα μας πεις πώς φτάνουν στα τσουβάλια οι κόκκοι του καφέ τελικά;» Εκείνος συνήλθε αμέσως. Έκανε

νόημα να ξεκινήσουν οι μηχανές και συνέχισε την ξενάγηση.

Ένα κομμάτι μαύρο ύφασμα, όμως, τσουλούσε μαζί με τους κόκκους του καφέ, προς τα τσουβάλια, όπου θα συσκευάζονταν. Εκείνο το σκισμένο κομμάτι όμως, της Αυτοκρατορικής κάπας, σήμερα θα ήθελα πολύ να υπήρχε κάπου φυλαγμένο, σαν σουβενίρ της ζωής μας, εκεί στην χώρα που μας γέννησε. Κανείς όμως τότε, δεν σκέφτηκε να το φυλάξει!

Χριστόφορος (Ακης) Παπαχαραλάμπους

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

1. Σχετικά με το άρθρο «**ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΘΗΚΕ Η ΜΠΟΛΑΟΚΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ**», που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα μας, με αριθμό φύλλου 112, δημοσιεύουμε τα παρακάτω:

- **Η Αθηνά Φραγκούλη**, με επιστολή της, μας αναφέρει: Βλέποντας τη φωτογραφία πλέον της διαδικασίας κατεδάφισης της «Μπολολάκειου Σχολής», συνειδητοποίησα ότι είναι πραγματικότητα, που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν ήθελα να το δω, ούτε να το σκέφτομαι, ελπίζοντας ότι όλες οι ενέργειες τόσο του αγαπημένου φίλου Γιώργου Γεωργαλή, Ζαχαρούλας Βινιεράτου και της Ελένης Παπατάκη, αλλά και της Ελληνικής Πρεσβείας και Κοινότητας, θα ήταν ικανά να αποτρέψουν αυτή την πράξη. Ο λαός της Αιθιοπίας δεν μας έχει συνηθίσει σε αντι-πολιτισμικές πράξεις. Ίσως τα πράγματα πράγματι να έχουν αλλάξει. Ίσως θα έπρεπε να έχουμε πάει, όσοι μπορούσαμε, στην Ντίρε-Ντάουα και να υποστηρίζαμε με την παρουσία μας, με τις παρεμβάσεις μας και με ότι άλλο διαθέτει ο καθένας μας, τις ενέργειες του Γιώργου. Μπορεί να πετυχαίναμε, μπορεί και όχι. Πάντως, είναι ένα πλήγμα, για μας που ζήσαμε τόσες πολλές καταστάσεις, κυρίως ευχάριστες, μέσα σ' αυτό το κτίριο, αλλά και για τα τωρινά παιδιά της Ντίρε-Ντάουας. Δεν γκρεμίζουμε σχολεία.

Είμαι σίγουρη, βλέποντας στη φωτογραφία την προσοχή, τον σεβασμό, τον τρόπο που προσπαθούν να προφύλαξουν οι εργάτες το ασφαλές κατέβασμα της πλάκας που προηγείται της κατεδάφισης, ότι τοποθετήθηκε σε ένα ασφαλές και ορατό σημείο, που να θυμίζει στους παλιούς τα βιώματα και στους καινούριους να δίνει το μήνυμα της πολυ-πολιτισμικής εξέλιξης και της υγιούς συνύπαρξης των λαών.

Με την ελπίδα και την αισιοδοξία στην καρδιά μου,
Αθηνά Φραγκούλη
 Γέννημα-θρέμμα της Ντίρε-Ντάουα

- **Ο Νικόλαος Πρωτονοτάριος**, πρώην πρέσβης της Ελλάδος στην Αιθιοπία, σε ανάρτηση στο Facebook, σχετικά με το παραπάνω θέμα, σημειώνει:

Το plan B, που είχαμε συζητήσει εκτενώς με την Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας, ήταν να αναλάβει η Κοινότητα την έγερση, στον εναπομείναντα χώρο, μικρού εμπορικού κέντρου (είναι άλλωστε σε πολύ κεντρικό σημείο και θα είχε ανάλογη ζήτηση) με πιθανή δανειοδότηση από τράπεζα κλπ.

Το εμπορικό κέντρο θα το ενοικιάζει σε καταστήματα και έτσι θα ξεπλήρωνε το δάνειο, αλλά θα υπήρχε και ένα εισόδημα για να διατηρηθεί, ο πανέμορφος ναός (που δεν συντηρείται ουσιαστικά) και πιθανώς, η δυνατότητα δημιουργίας κάποιου εκπαιδευτηρίου, στον δεύτερο όροφο (σε συνδυασμό με το άλλο κτήριο που δεν κατεδαφίσθηκε).

Τα προβλήματα που έπρεπε να επιλυθούν ήταν:

- Η χρηματοδότηση του έργου.
- Ποιός θα ήταν ο υπεύθυνος, για την επίβλεψη του έργου (θα έπρεπε να είναι της εμπιστοσύνης της Κοινότητας Αντίς Αμπέμπας), δεδομένου ότι ουσιαστικά υπάρχουν μόνο 2-3 έλληνες στην περιοχή τώρα.

- Ο ρόλος της Εκκλησίας (Μητρόπολη Αξώμης / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας) ως θεσμού δεδομένου ότι ο ναός της ανήκει.

Εφόσον δεν εξευρεθεί λύση στα ανωτέρω - και δεν συντηρείται και «λειτουργεί» η εκκλησία και ο χώρος γενικότερα, υπό την αιγίδα κάποιου αναγνωρισμένου ελληνικού θεσμού - υπάρχει ο κίνδυνος συν τω χρόνω, το όλο ακίνητο αλλά και ο ναός να περιέλθουν σε αιθιοπικά χέρια (π.χ. Αιθιοπική Ορθόδοξη Εκκλησία), με τον ένα ή τον

άλλο τρόπο. Επομένως, η κατεδάφιση που είδατε, είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που κινδυνεύουν να γίνουν. Αυτά για να μην νομίζει κανείς, ότι αδιαφορούσαμε.

Νικόλαος Πρωτονοτάριος

2. Ο απόφοιτος του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας του 1967, **Παναγιώτης Μίχος**, μας έστειλε την παρακάτω φωτογραφία και το σχετικό κείμενο:

Διάλεξα την παραπάνω φωτογραφία, γιατί μου θύμισε ένα επεισόδιο που συνέβη, με πρωταγωνιστή τον Γυμνασιάρχη μας, τον Νικόλαο Δράκο. Όταν την είδε, αναρτημένη, μέσα στην τάξη μας και να είναι δίπλα στην εικόνα του Χριστού, έγινε έξαλλος, την κατέβασε, φωνάζοντας: «Ξετοίπωτοι, τρισάθλιοι, ελεεινοί, που βάλατε τον εαυτό

σας, στην ιδία μοίρα, με εκείνη του Χριστού. Στον ποδοσφαιρικό αγώνα που δώσατε με το Γαλλικό Σχολείο (είχε πέσει πολύ ξύλο μεταξύ των παικτών), μου δημιουργήσατε μεγάλο πρόβλημα, στις σχέσεις μου, με το παραπάνω σχολείο, από την απαράδεκτη συμπεριφορά σας και δεν έπρεπε να εγκρίνω αυτόν τον αγώνα. Για δες, τα ωραία «μπουμπούκια», που είναι εδώ μέσα, (δείχνοντας την φωτογραφία). Είναι έξη (Πολυταρίδης, Παπαεμμανούηλ, Πυθαράς, Θεοδόσιου, Μίχος, και Οικονόμου) από τα οκτώ μέλη της «ομάδας των κυνηγών» και ένας, που παραπονέθηκε πως ξέχασα να τον αποβάλω, ο Αθανασίου».

Από την κριτική, δεν γλίτωσαν ούτε οι μουσικοί, μέλη του Ελληνικού Μουσικού Συγκροτήματος (JUNIORS), που είχε οργανώσει ο Τσινίκας. Και κατέληξε λέγοντας: «Ευτυχώς που εδώ μέσα (δείχνοντας και πάλι την φωτογραφία) υπάρχουν και σπουδαίοι μαθητές, όπως ο Γεωργαλής, ο Στεφανίδης και ο Σαραγάς και έτσι θέλω να σας θυμίσω τα παρακάτω: Ο Πλάτων έλεγε: Οι Έλληνες είναι πάντα παιδιά και γέρος, κανένας Έλληνας, δεν είναι. Η νιότης δεν είναι απλώς μια περίοδος ζωής, είναι μια κατάσταση της φύσης. Είναι η εικόνα της θέλησης, της φαντασίας, της δύναμης, της αγάπης για την περιπέτεια, της νίκης και του θάρρους απέναντι στην δειλία. Κανένας δεν γερνά, απλώς γιατί περνούν τα χρόνια, παρά μόνο, όταν χάνει τα ιδανικά του. Τα χρόνια ρυτιδώνουν τα δέρμα, η απώλεια όμως του ενθουσιασμού, ρυτιδώνει την ψυχή».

Τέλος, τα παραπάνω τα αφιερώνω, στους συμμαθητές μου και στην επιτυχία της εκδήλωσης στις **24 Ιουνίου 2017**.

Παναγιώτης Μίχος

Σημ. Στην παραπάνω στήλη δημοσιεύονται κείμενα που έχουν σχέση με τον Ελληνισμό της Αιθιοπίας, της Ερυθραίας και του Τζιμπούτι. Αυτά μπορούν να σταλούν σε ηλεκτρονική μορφή, στο E-Mail: ellinoethiopic@gmail.com

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34 και 35 του Καταστατικού του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου καλεί τα μέλη στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, η οποία θα γίνει την **Κυριακή, 5 Μαρτίου 2017, στις 5 μ.μ.** στο **Ξενοδοχείο ΑΜΑΛΙΑ (Λεωφόρος Αμαλίας, Πλατεία Συντάγματος)** στην Αθήνα, με την ακόλουθη ημερησία διάταξη:

1. **Εκθεση πεπραγμένων του έτους 2016**
2. **Απολογισμός Ταμειακής Διαχείρισης της χρήσης 2016**
3. **Εκθεση ελέγχου της Εξελεγκτικής Επιτροπής**
4. **Εγκριση των πεπραγμένων και της διαχείρισης του έτους 2016 και απαλλαγή των μελών του Δ.Σ. από κάθε σχετική ευθύνη.**
5. **Εγκριση του προϋπολογισμού του έτους 2017.**
6. **Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.**

Επειδή, για την επίτευξη απαρτίας, απαιτείται η παρουσία του ημίσεως του όλου αριθμού των ταμειακώς εντάξει μελών, παρακαλούνται τα μέλη να προσέλθουν στην Γενική Συνέλευση. Εάν δεν υπάρξει απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα γίνει την Κυριακή που ακολουθεί, 12 Μαρτίου 2017, στις 11 π.μ., στα γραφεία του Συλλόγου, στην οδό Σοφοκλέους 41 (6^{ος} όροφος) στην Αθήνα. Στην περίπτωση αυτή, η Γενική Συνέλευση θα θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε απαρτία ανεξάρτητα από τον αριθμό των μελών που θα παρευρεθούν.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2016

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

**Ο Πρόεδρος
Νικόλαος Χρ. Βοζικης**

**Η Γενική Γραμματεύς
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη**

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ 2017

Μετά τη Γενική Συνέλευση, θα γίνει η κοπή της Βασιλόπιτας για τον καινούργιο χρόνο με τσάι, καφέ και αναψυκτικά. **Καλούμε όλα τα μέλη να παρευρεθούν.** Σημειώνεται ότι **η κοπή της Βασιλόπιτας θα γίνει οπωσδήποτε στις 5 Μαρτίου 2017**, ακόμη κι' αν αναβληθεί η Γενική Συνέλευση λόγω ελλείψεως απαρτίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Από τον επικεφαλής της παραπάνω επιτροπής, **Γιώργο Βαλασκατζή**, λάβαμε την παρακάτω επιστολή (3/11/2016).

Αγαπητοί Έλληνες εξ Αιθιοπίας

Μετά αρκετούς μήνες αναμονής κάποιων νέων από το ΥΠΕΞ μας, χθες έλαβα ένα τηλεφώνημα από την υπεύθυνη του Τμήματος Β 6, Πρέσβη Κυρία Αικατερίνη Δημάκη, η οποία ζήτησε, κατ' εντολή του Γενικού Γραμματέα του ΥΠΕΞ, να υποβάλουμε, το συντομότερο, **ακριβείς αξίες των περιουσιών**.

Όπως αντιλαμβάνεστε, για τις ιδιωτικές περιουσίες (δηλ. τα σπίτια, διαμερίσματα ή αποθήκες), χωρίς αντίστοιχους Ισολογισμούς (αν είναι εταιρείες) ή έγκυρα έγγραφα δαπανών, δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν τέτοιες αξίες.

Εκτός αυτού, όμως, οι περιουσίες που **δεν εθνικοποιο-**

ήθηκαν με τον Νόμο

, σύμφωνα με το Μνημόνιο Αιθιοπίας-MIGA του έτους 2000, **είναι επιστρεπτέες**.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ:

Κατά την γνώμη μου, «**ζητάμε πίσω τις ακίνητες περιουσίες μας**» οι οποίες ήταν στην «τάδε» Διεύθυνση, με «τάδε» τίτλο ιδιοκτησίας (title deed) και «τόσων» τετραγωνικών μέτρων.

Γι αυτό, παρακαλώ, τους ενδιαφερομένους να αποστέλλουν επειγόντως: το όνομα τους, το είδος της περιουσίας που διεκδικούν, την διεύθυνση (Κεμπελέ κλπ.), τα τετραγωνικά μέτρα του ακινήτου, τον αριθμό τίτλου ιδιοκτησίας, στη Διεύθυνση : Γ.Βαλασκατζής- Μ.Αλεξάνδρου 12 – Ν.Σμύρνη, Τ.Κ 171.22, ή στο e mail: geoval1937@gmail.com

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων,

Με Φιλικούς Χαιρετισμούς

Γιώργος Βαλασκατζής (τηλ. 210 94 29 425)

ΑΙΘΙΟΠΙΚΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

29 Δεκεμβρίου 2016 (19 Ταχσάς 2009): Εορτή του Αρχαγγέλου Γαβριήλ (Κιντούς Γκαμπριέλ)

7 Ιανουαρίου 2017 (29 Ταχσάς 2009): Χριστούγεννα (Γκένα ή Γιε Λιντέτ Μπεάλ)

19 Ιανουαρίου 2017 (11 Τερ 2009): Θεοφάνεια (Γιε Τιμκέτ Μπεάλ)

19 Φεβρουαρίου 2017 (12 Γιεκατίτ 2009): Ημέρα μνήμης των χιλιάδων αμάχων που σφαγιάσθηκαν από τους φασίστες το 1937, μετά την απόπειρα κατά του Γκρατσιάνι (Σεμαετάτ Ιτγιόπηγια)

2 Μαρτίου 2017 (23 Γιεκατίτ 2009): Νίκη του Αυτοκράτορα Μενελίκ Β' κατά των Ιταλών στη μάχη της Αντουα το 1896 (Γιε Αντουα Ντιλ Μετασεμπιά)

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ . . .**ΤΑ 300 ΒΟΔΙΑ ΤΟΥ ΡΑΣ ΤΑΦΑΡΙ**

...Στις 19 Αυγούστου του 1924, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα ο Αντίβασιλέας και διάδοχος του θρόνου της Αβησσονίας, Ρας Ταφαρί. Αυτοκράτειρα, την εποχή εκείνη, ήταν η Ζαουντίτου, κόρη του Μενελίκ Β'.

...Η υποδοχή που του επιφύλαξε το Ελληνικό κράτος ήταν εντυπωσιακή. Έγινε στην προκυμαία του Φαλήρου, όπου προσάραξε το βασιλικό ατμόπλοιο. Παρευρέθηκε σε αυτήν την πρόσδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, Παύλος Κουντουριώτης και ο πρωθυπουργός Θεμιστοκλής Σοφούλης.

...Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα, επισκέφτηκε αρχαιολογικούς χώρους, μίλησε στο Πλανεπιστήμιο των Αθηνών και παρακολούθησε αθλητικούς αγώνες που έγιναν προς τιμή του, στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Κατά την διάρκεια επίσκεψή του, σε Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, προσέφερε ένα «σεβαστό ποσό» για την εποχή.

...Εκείνο που έμεινε στην ιστορία ήταν η επίσκεψή του στους προσφυγικούς καταυλισμούς της Μικρασιατικής καταστροφής (1922). Δώρισε 300 βόδια από την χώρα του, ως ελάχιστη συμβολή στην αποκατάσταση των προσφύγων. Η Ελληνική κυβέρνηση αποδέχτηκε την προσφορά του και ο Δήμος της Αθήνας μετονόμασε υπάρχουσα πλατεία σε «Πλατεία Αβησσονίας».

...Η προσφορά του Ρας Ταφαρί ήταν «σημαντική», εάν λάβουμε υπόψη μας την οικονομική κατάσταση που βρισκόταν το Ελληνικό κράτος, μετά την Μικρασιατική καταστροφή. Με αυτήν, προβλεπόταν να σιτίζονται οι πρόσφυγες, για ένα χρονικό διάστημα.

...Την μεταφορά των ζώων έκανε η κυβέρνηση του Πρωθυπουργού Ανδρέα Μιχαλόπουλου (1924-25). Τα ζώα μεταφέρθηκαν με έξοδα του Ελληνικού κράτους και λόγω του επείγοντος, η μεταφορά έγινε με ατμόπλοιο που ενοικιάστηκε, για τον παραπάνω σκοπό, ενώ υπήρχε Γαλλική Ατμόπλοική Εταιρία, που ήταν ειδικευμένη στην μεταφορά ζώων από την συγκεκριμένη περιοχή, με χαμηλότερο κόστος. Αυτό θεωρήθηκε τότε, ως ένα «μικρό οικονομικό σκάνδαλο».

...Το ατμόπλοιο αναχώρησε από το λιμάνι του Πειραιά, με κατεύθυνση προς το λιμάνι του Τζιμπούτι, αλλά, κατά την διέλευσή του από την διώρυγα του Σουέζ, έπρεπε να πληρώσει διόδια για να συνεχίσει το ταξίδι του. Τα χρήματα όμως, δεν είχαν διθέσι στον καπετάνιο του ατμόπλοιου. Τότε η Ελληνική κυβέρνηση, επικοινώνησε με την Γαλλική εταιρία που διαχειρίζονταν την διώρυγα και ζήτησε το Ελληνικό Ατμόπλοιο να εξαιρεθεί, από την καταβολή των διοδίων, λόγω του φιλανθρωπικού σκοπού, που είχε το ταξίδι του. Η Γαλλική πλευρά όμως δεν έκανε δεκτή την πρόταση και τελικά τα διόδια πληρώθηκαν. Το χρονικό διάστημα (10 ημέρες) που παρέμενε το ατμόπλοιο στην διώρυγα του Σουέζ, χρεώθηκε στο Ελληνικό κράτος.

...Η κυβέρνηση της Αβησσονίας ενημέρωσε την Ελληνική, ότι άρχισε η μεταφορά των ζώων, από τα υψηλέα της χώρας, στο λιμάνι του Τζιμπούτι. Όταν έφτασε όμως το ατμόπλοιο εκεί, αυτά δεν είχαν φτάσει ακόμη. Τελικά, μετά από 10 ημέρες αναμονής, τα ζώα ήρθαν και φορτώθηκαν αμέσως στο ατμόπλοιο, το οποίο, σε 8 ημέρες, έφτασε στο λιμάνι του Πειραιά. Και την καθυστέρηση αυτή χρεώθηκε το Ελληνικό Κράτος, με αποτέλεσμα το κόστος μεταφοράς να αυξηθεί, αρκετά.

...Τα 300 βόδια του Ρας Ταφαρί, μόλις έφτασαν στο Πειραιά, εξετάστηκαν από τις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες του Ελληνικού Κράτους και διαιτούμενης, ότι δύσκολα θα «επιβιώσουν στις νέες συνθήκες διαβίωσής τους, στην Ελλάδα». Τότε αποφασίστηκε, ότι το καλύτερο που έπρεπε να γίνει, ήταν να σταλούν τα ζώα στα σφαγεία. Έγινε πλειοδοτικός διαγωνισμός και πουλήθηκαν σε χαμηλή τιμή.

...Τελικά, η προσφορά του Ρας Ταφαρί, δεν είχε τύχη. Με τα έσοδα που είχε το κράτος, από την πώληση των ζώων, καλύφθηκαν τα έξοδα μεταφοράς και το υπόλοιπο ποσόν δόθηκε για τους πρόσφυγες.

...Πηγή του παραπάνω άρθρου είναι τα πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων, κατά την συνεδρίαση της 13ης Μαΐου του 1925. Σε αυτήν, η κυβέρνηση απαντά, σε επερώτηση του βουλευτή Γιώργου Φραγκούδη, σχετικά με το παραπάνω θέμα. Ο συγκεκριμένος βουλευτής είχε αναλάβει πολλές πρωτοβουλίες για την βελτίωση της ζωής των προσφύγων.

...Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι ο Γιώργος Φραγκούδης, συγκέντρωσε ένα «μεγάλο ποσόν» για την εποχή, από τους Έλληνες της διασποράς και το διέθεσε για την λειτουργία του Πάντειου Πανεπιστήμου (1930). Σήμερα, ένας από τους δρόμους που περικλείει το Πανεπιστήμιο φέρει το όνομα του.

Σταύρος Ε. Βινιεράτος

Σημ: Η ηλεκτρονική διεύθυνση της στήλης, είναι: <http://www.xereteoti.com>

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ**Γέννηση**

• Ο Τάκης και η Ευτυχία Μακριά απέκτησαν δισέγγονο από την εγγονή τους Άννα.

Ευχόμαστε τόσο στους ίδιους, όσο και στους γονείς και στους παππούδες του νεογέννητου, να τους ζήσει ευτυχισμένο.

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ**Εφυγαν από κοντά μας:**

- Ο Γιώργος Παπαχαραλάμπους από την Αντίς Αμπέμπη.
- Η Μαρίνα Θωμαϊδου από το Τζιμπούτι και την Αντίς Αμπέμπη, στη Γαλλία όπου είχε εγκατασταθεί.
- Ο Δημήτρης Σαραγάς του Φώτη, από την Αντίς Αμπέμπη, και η σύζυγός του Νέλλη Σαραγά.
- Ο Γιώργος Βερθέρης, ο οποίος είχε εργαστεί ως ασυρματιστή στην Ethiopian Airlines. Ο πατέρας του, Αντώνιος Βερθέρης, ήταν δάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας Αντίς Αμπέμπης τη δεκαετία 1950.
- Η Ευανθία Μαστροπαύλου, σύζυγος του Νικολάου Μαστροπαύλου από τη Ντίρες Ντάουα.
- Η Αντωνία Γιαννοπούλου-Φιλίππου από την Αντίς Αμπέμπη.
- Η Γλυκερία Κρίκη από την Αντίς Αμπέμπη.
- Ο Δημήτρης Σγολόμπης από την Αντίς Αμπέμπη, στην Κωνσταντινούπολη όπου διέμενε.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στις οικογένειες τους.

ΔΩΡΕΕΣ**Δωρέες μας έκαναν:**

- Η κ. Αγάθη Παπαχαραλάμπους και τα παιδιά της, Έλλη και Ηλίας, στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους, Γιώργου Παπαχαραλάμπους.
- Η κ. Ευτέρηπη Σοϊλεμέζογλου και ο κ. Γεώργιος Σοϊλεμέζογλου στη μνήμη Γεωργίου Βερθέρη.
- Στη μνήμη Άκη Βαπορίδη, ο οποίος απεβίωσε στην Κένυα:
 - Οι κ. Σταύρος Βινιεράτος και Γιώργος Βινιεράτος.
 - Ο κ. Αθανάσιος και η κ. Βιργινία Μάρκου
 - Ο κ. Γιώργος Μανούσος
- Για τους σκοπούς του Συλλόγου:
 - Ο κ. Άγης Βούρθουλης
 - Ο κ. Λάμπης Τσιμάς - Ευρώ 50.

Ευχαριστούμε τους δωρητές.

Το «ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ» ΣΕ DVD

Υπενθυμίζουμε ότι ο σύλλογός μας διαθέτει προς πώληση τα δύο DVD που περιέχουν τα πρώτα 100 τεύχη του «Κοντά σας» (1992-2013). Η τιμή πώλησης είναι 15 Ευρώ. Οι ενδιαφερόμενοι παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

ΕΔΩ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

Νικόλαος Βοζίκης	210 9812717
Fax:	210 9883527
Γεώργιος Βαλλιανάτος	210 8328831
Θεόδωρος Καλοπαναγιώτης	210 6831945
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη	210 8814359
Λελέτα Σελάσιε	693 2658658
Παναγιώτης Στεφανίδης	210 8981728
Φώφη Καρδοβίλλη	210 8035350
Καίτη Κάρζα	210 9752957